

BIBLIOGRAFIA

Adlert Noguerol, Miquel. "En defensa de la llengua valenciana",
Valencia 1977.

L'apartat referent als verps compren les pàgines 69-80;
son simples notes diferencials entre el català i el valencià.

Alcover, Antoni M^a. "La flexió verbal en els dialectes catalans",
Barcelona, 1929-1933, 4 volums.

Porta xixantahuit verps flexionats, encara que deu fal-
tar un volum; no se si està editat. Recull foneticament la
flexió en vintiset localitats valencianes. No obstant l'inclu-
sio del valencià dins del conjunt del català, es una obra
d'indispensable consulta.

Badia Margarit, Antonio M^a. "Gramática catalana", Madrid, 1975,
dos volumns.

El verp està tractat en les pàgines 271-471. Conve aclari-
rir que encara que recull les formes valencianes, sempre o
quasi sempre van en notes, donant preferència a les formes
catalanes. Es una obra teòrica important, si be en els casos
que he hagut de discrepar de les formes que dona com a
valencianes ho he fet, p.e. dona la flexió d'omplir en o tan-
cada, yo l'he posada en o oberta perquè es com se fa en va-
lencià.

Fullana i Mira, Lluís. "Gramática elemental de la llengua valenciana",
Valencia, 1915.

Tracta del verp en les pàgines 94-162. El terme gerundi,
utilitzat en el nostre llibre, està substituït en Fullana pel
de participi actiu, igual que fa Alcover en l'obra citada.

Puig Martínez, Ricart. "La conjugació verbal valenciana", Valencia,
1983, 5.ª edició.

Obra de consulta; porta flexionats norantaquatre verps i
un índex de consulta de més de huitcents verps. L'orto-
grafia utilitzada es la de l'Acadèmia de Cultura Valenciana.

Renet i Ferris, Guillem. "La conjugació dels verbs en valencià", Cas-
tello de la Plana, 1933.

Estan tractats els tres grups, si be el segon presenta una classificacio distinta de la proposta en este llibre. A mes, porta unes pagines dedicades a l'imperatiu, i a les persones 4, 5, del segon grup.

Salvador, Carles. "Gramàtica valenciana", València, 1974, 6ª edicio, pp. 109-144.

Sanchis Guarner, Manuel. "Gramàtica valenciana", València, 1950

L'apartat dels verps compren les pagines 146-199. La classificacio del segon grup diferix respecte a la proposta en el present llibre. Algunes de les formes recomanades per ell son rebujades o no considerades en la present obra.

Valor, Enric. "La flexió verbal", València, 1983.

L'obra de E. Valor es de la mateixa classe, que la de R. Puig, es un prontuari verbal. Els vora huitmil verps que du en la taula final apareixen agrupats en cent dos models o paradigmes.

Val la pena fer dos comentaris, u al text del prolec i l'atre a la flexio:

- 1) "Així, com ara, pateix és preferible a patix que no te tradicio literària" (p. 7). M. Sanchis Guarner en la seua "Gramàtica valenciana", pgs. 148 i 150, dona com a paradigma dels incoatius, 1 -ixc, 2 -ixes, 3 -ix, 6 -ixen (indicatiu) 1 -ixca, 2 -ixques, 3 -ixca, 6 -ixquen (subjuntiu). En la pagina 154 dona cites d'autors classics i obres a on apareixen estes terminacions.
- 2) El "pretèrit perfet perifràstic" de subjuntiu es una forma extranya al valencià; per això quan M. Sanchis Guarner en les pgs. 195-196, parla de les "Combinacions amb l'infinitiu", no dona nomes que el perfecte perifrastic d'indicatiu.